

1. NOŚNY (1) *ai*

nośny, [**nosny** *a.* nośny],

o jasne.

[*sg m N nośny.*] ∅ [*pl L nośnych.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: nośny.

Przymiotnik od „nos” ‘narząd powonienia u ludzi lub zwierząt’:

Wyrażenia: »dziurki nośne«: Vibrici Włofy wdziurkách nośnych Mącz 492d.

[*»nosny wrzod«: Polipus Nośni wrzod SzymŁowEnch ‡ 3v.*]

Cf NOSOWY